TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) NUTARTIS

2016 m. gegužės 12 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamentas — 53 straipsnio 2 dalis — Įsisteigimo laisvė ir laisvė teikti paslaugas — Išimtinai vidaus situacija — Akivaizdus Teisingumo Teismo jurisdikcijos nebuvimas“

Sujungtose bylose C-692/15–C-694/15

dėl *Consiglio di Stato* (Valstybės taryba, Italija) 2015 m. lapkričio 12 d. nutartimis, kurias Teisingumo Teismas gavo 2015 m. gruodžio 21 d., pagal SESV 267 straipsnį pateiktų prašymų priimti prejudicinį sprendimą bylose

Security Service Srl (C-692/15),

Il Camaleonte Srl (C-693/15),

Vigilanza Privata Turris Srl (C-694/15)

prieš

Ministero dell’Interno (C-692/15 ir C-693/15),

Questura di Napoli,

Questura di Roma (C-692/15)

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė R. Silva de Lapuerta, teisėjai J.-C. Bonichot, C. G. Fernlund, S. Rodin (pranešėjas) ir E. Regan,

generalinė advokatė J. Kokott,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į tai, kad išklausius generalinį advokatą nuspręsta priimti sprendimą motyvuota nutartimi pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 53 straipsnio 2 dalį,

priima šią

* Proceso kalba: italų.

Nutartį

1 Prašymai priimti prejudicinį sprendimą pateikti dėl SESV 49 ir 56 straipsnių išaiškinimo.

2 Šie prašymai priimti nagrinėjant tris *Security Service Srl* (byla C-692/15), *Il Camaleonte Srl* (byla C-693/15) ir *Vigilanza Privata Turris Srl* (byla C-694/15) (toliau, kartu – apsaugos tarnybos) ginčus su *Ministero dell'Interno* (Vidaus reikalų ministerija) (bylos C-692/15 ir C-693/15), *Questura di Napoli* (Neapolio kvestūra, Italija) ir *Questura di Roma* (Romos kvestūra, Italija) (byla C-692/15) dėl reikalavimų, susijusių su tam tikrų apsaugos paslaugų teikimu, teisėtumo.

Teisinis pagrindas

Italijos teisė

3 Karaliaus dekreto įstatymo Nr. 1952/1935 (pertvarkyto į Įstatymą Nr. 508/1936) (*regio decreto legge n. 1952/1935* (*convertito in legge n. 508/1936*)) 2 straipsnyje kiekvienam asmeniui, norinčiam teikti privačios apsaugos paslaugas, nustatyta pareiga pateikti technines paslaugų teikimo taisykles provincijos, kurios teritorijoje jis ketina šias paslaugas teikti, kvestūrai patvirtinti.

4 Karaliaus dekreto Nr. 1952/1935 3 straipsnyje nurodyta:

„Kvestorius turi teisę pakeisti pagal pirma nurodytą straipsnį pateiktas paslaugų teikimo taisykles ir nustatyti papildomus reikalavimus, kurie, jo nuomone, yra tikslingi dėl visuomenės intereso."

5 Prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodo, jog 2010 m. gruodžio 1 d. Ministro įsakymu Nr. 269 (*decreto ministeriale n. 269*) patvirtintose taisyklėse, kuriose nustatomi būtiniausi apsaugos tarnybų organizacinės struktūros požymiai ir minimalūs jų paslaugų teikimo reikalavimai, įtvirtinti „būtiniausi" požymiai ir „minimalūs" reikalavimai, kuriuos turi atitikti apsaugos tarnybos, kad joms būtų leista vykdyti veiklą. Kvestoriui paliekama galimybė patvirtinti specialias nuostatas, taikytinas konkrečioms aplinkybėms arba konkrečioms vietovėms.

Pagrindinės bylos

6 Norėdamos vykdyti veiklą Neapolio provincijoje apsaugos tarnybos kiekviena atskirai Neapolio kvestūrai pateikė prašymą patvirtinti jų „technines paslaugų teikimo taisykles". 2014 m. vasario 10 d., rugsėjo 4 d. ir liepos 7 d. sprendimais Neapolio kvestūra patvirtino šias taisykles su išlyga, be kita ko, kad jose bus numatyta, jog kiekvieną kartą teikiant tokias apsaugos paslaugas, kaip netikėto atvykimo į vietą paslauga, atvykimo į vietą suveikus apsauginei signalizacijai paslauga ir 100 000 eurų neviršijančios pinigų sumos gabenimo paslauga, kiekvienoje operacijoje dalyvaus bent du tarnybos pareigūnai (toliau – ginčijami reikalavimai).

7 *Security Service* apskundė su ja susijusį Neapolio kvestūros sprendimą *Tribunale amministrativo regionale del Lazio* (Lacijaus regiono administracinis teismas, Italija). *Il Camaleonte* ir *Vigilanza Privata Turris* taip pat pateikė tokius skundus *Tribunale amministrativo regionale per la Campania* (Kampanijos regiono administracinis teismas, Italija).

8 Nurodyti teismai šiuos tris skundus atmetė.

9 Apsaugos tarnybos dėl sprendimų atmesti skundus padavė apeliacinius skundus prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme, be kita ko, tvirtindamos, kad ginčijami reikalavimai prieštarauja, pirma, taikytinam nacionalinės teisės aktui, kuriame įtvirtinti minimalūs šių tarnybų

organizacinės struktūros ir paslaugų teikimo reikalavimai, ir antra, pagrindiniams Europos Sąjungos teisės principams, taikomiems įsisteigimo laisvės ir paslaugų teikimo laisvės srityse, kaip juos išaiškino Teisingumo Teismas 2007 m. gruodžio 13 d. sprendime *Komisija / Italija* (C-465/05, EU:C:2007:781).

10 Prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, jog pagal nacionalinę teisę ginčijami reikalavimai nėra neteisėti.

11 Dėl Sąjungos teisės prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nėra įsitikinęs, jog vertinant ginčijamų reikalavimų atitiktį SESV 49 ir 56 straipsniams galima vadovautis 2007 m. gruodžio 13 d. Sprendime *Komisija / Italija* (C-465/05, EU:C:2007:781) padarytomis išvadomis.

12 Šis teismas mano, jog ginčijami reikalavimai taikomi visoms Neapolio ir Kazertos provincijų teritorijose paslaugas teikiančioms privačios apsaugos tarnyboms, todėl jie neturi diskriminacinio poveikio, prieštaraujančio tokiems principams, kaip laisvos konkurencijos, įsiteigimo teisės ir laisvės teikti paslaugas.

13 Be to, neatrodo, jog apsaugos tarnyboms būtų nepakeliamos dėl ginčijamų reikalavimų padidėjusios veiklos išlaidos, o Neapolio kvestūros patvirtintos priemonės, net jeigu jos yra diskrecinės, nėra neproporcingos atsižvelgiant į Neapolio ir Kazertos provincijų objektyvius poreikius. Be to, apsaugos tarnybos padeda įgyvendinti viešosios valdžios tarnybų vykdomą nusikaltimų prevenciją ir kovoti su nusikalstamumu. Taigi privačių apsaugos tarnybų veikla, organizuojama pagal tam tikrus veiksmingumo ir efektyvumo kriterijus, vykdoma ne tik dėl privačių klientų interesų, bet ir dėl visuomenės ir viešosios valdžios institucijų interesų.

14 Nors prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas laikosi nuomonės, kad apeliacinius skundus galima atmesti, jis mano, jog įvykdytos sąlygos pagal SESV 267 straipsnį kreiptis į Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą.

Dėl Teisingumo Teismo jurisdikcijos nagrinėti prašymus priimti prejudicinį sprendimą

15 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 53 straipsnio 2 dalį, jeigu byla akivaizdžiai nepriklauso Teisingumo Teismo jurisdikcijai arba jeigu prašymas, ieškinys ar apeliacinis skundas yra akivaizdžiai nepriimtinas, išklausęs generalinį advokatą, Teismas bet kada gali nuspręsti priimti sprendimą motyvuota nutartimi ir netęsti proceso.

16 Ši nuostata taikytina šiose sujungtose bylose.

17 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką SESV 267 straipsnyje numatytas procesas yra Teisingumo Teismo ir nacionalinių teismų bendradarbiavimo priemonė, suteikianti Teisingumo Teismui galimybę pateikti nacionaliniams teismams Sąjungos teisės išaiškinimą, būtiną pastariesiems sprendimui jų nagrinėjamose bylose priimti (žr., be kita ko, 2012 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Pringle*, C-370/12, EU:C:2012:756, 83 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

18 Šie prašymo priimti prejudicinį sprendimą turiniui keliami reikalavimai aiškiai išdėstyti Procedūros reglamento 94 straipsnyje, kuris prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui turi būti žinomas bendradarbiaujant pagal SESV 267 straipsnį ir kurio jis privalo tiksliai laikytis (šiuo klausimu žr. 2014 m. liepos 3 d. Nutarties *Talasca*, C-19/14, EU:C:2014:2049, 21 punktą).

19 Teisingumo Teismas ne kartą buvo pažymėjęs, jog dėl poreikio pateikti tokį Sąjungos teisės išaiškinimą, kuris būtų naudingas nacionaliniam teismui, reikalaujama, kad šis teismas nurodytų faktines aplinkybes ir teisinį pagrindą, kuriais remdamasis pateikia klausimus, arba bent paaiškintų šiuos klausimus pagrindžiančias faktines prielaidas (žr., be kita ko, 2013 m. balandžio 18 d. Nutarties *Adiamix*, C-368/12, nepaskelbta Rink., EU:C:2013:257, 20 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

20 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat turi nurodyti tikslias priežastis, dėl kurių jis prašo išaiškinti tam tikras Sąjungos teisės nuostatas ir dėl kurių mano esant būtina pateikti Teisingumo Teismui prejudicinius klausimus. Teisingumo Teismas jau buvo nusprendęs, jog būtina, kad nacionalinis teismas bent minimaliai paaiškintų prašomų išaiškinti Sąjungos teisės nuostatų pasirinkimo priežastis ir ryšį, kuris, jo manymu, egzistuoja tarp šių nuostatų ir jo nagrinėjamoje byloje taikytinų nacionalinės teisės aktų (žr., be kita ko, 2015 m. birželio 4 d. Nutarties *Argenta Spaarbank*, C-578/14, nepaskelbta Rink., EU:C:2015:372, 15 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

21 Pažymėtina, kad sprendimuose dėl prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateikta informacija ir klausimai turi leisti Teisingumo Teismui ne tik pateikti naudingus atsakymus, bet ir suteikti valstybių narių vyriausybėms ir kitoms suinteresuotosioms šalims galimybę pateikti pastabas pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnį. Teisingumo Teismas turi užtikrinti, kad ši galimybė būtų garantuojama, nes pagal šią nuostatą suinteresuotosioms šalims įteikiami tik sprendimai dėl prašymų priimti prejudicinį sprendimą kartu su vertimu į kiekvienos valstybės narės oficialiąją kalbą, tačiau nepateikiama nacionalinės bylos medžiaga, kurią prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas galbūt perdavė Teisingumo Teismui (2015 m. birželio 11 d. Nutarties *Base Company ir Mobistar*, C-1/14, EU:C:2015:378, 48 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

22 Pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką atsisakyti priimti sprendimą dėl nacionalinio teismo pateikto prejudicinio klausimo, be kita ko, galima, jeigu akivaizdu, kad Teisingumo Teismui pateikta išaiškinti Sąjungos teisės nuostata negali būti taikoma (2015 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *van der Lans*, C-257/14, EU:C:2015:618, 20 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

23 Taigi, kadangi prašymai priimti prejudicinį sprendimą susiję su ginčijamų reikalavimų atitiktimi ESV sutarties nuostatoms, reglamentuojančioms įsisteigimo laisvę ir laisvę teikti paslaugas, reikia nurodyti, kad jos netaikomos situacijai, kurios visos aplinkybės susijusios tik su viena valstybe nare (šiuo klausimu žr. 2014 m. liepos 3 d. Nutarties *Tudoran*, C-92/14, EU:C:2014:2051, 37 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

24 Reikia konstatuoti, jog iš prašymų priimti prejudicinį sprendimą visiškai nematyti, kad apsaugos tarnybos būtų įsteigtos kitur, o ne tik Italijoje ar kad kiti jų veiklos aspektai būtų susiję ne tik su šia viena valstybe nare.

25 Taigi prašymuose priimti prejudicinį sprendimą nėra konkrečios informacijos, kuri leistų nustatyti, kad pagrindinių bylų aplinkybėms gali būti taikomi SESV 49 ir 56 straipsniai.

26 Vis dėlto reikia priminti, kad tam tikromis aplinkybėmis visiškai vidinis aptariamos situacijos pobūdis nesudaro kliūčių Teisingumo Teismui atsakyti į pagal SESV 267 straipsnį pateiktą klausimą.

27 Taip gali būti, be kita ko, tuo atveju, kai prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pagal nacionalinę teisę privalo savo valstybės narės piliečiams užtikrinti tokias pačias teises, kokias pagal Sąjungos teisę tokioje pačioje situacijoje turėtų kitos valstybės narės piliečiai, arba kai prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl Sąjungos teisės nuostatų, į kurias valstybės narės nacionalinėje teisėje daroma nuoroda siekiant nustatyti išimtinai šios valstybės vidaus situacijai taikytinas normas (2014 m. liepos 3 d. Nutarties *Tudoran*, C-92/14, EU:C:2014:2051, 39 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

28 Vis dėlto, nors esant šioms aplinkybėms Teisingumo Teismas gali pateikti prašomą išaiškinimą, jis neturi to daryti, jeigu iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą nematyti, kad prašymą priimti prejudicinį pateikęs teismas iš tikrųjų turi tokią pareigą (žr. 2014 m. sausio 30 d. Nutarties *C.*, C-122/13, EU:C:2014:59, 15 punktą).

29 Nutartyse dėl prašymų priimti prejudicinį sprendimą nėra jokios informacijos, kuria remiantis būtų galima daryti išvadą, kad pagal Italijos teisę prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas Italijoje įsteigtoms apsaugos tarnyboms privalo užtikrinti tokias pačias teises, kokias pagal Sąjungos teisę tokioje pačioje situacijoje turėtų kitoje valstybėje narėje įsteigtos tarnybos, arba kad siekiant nustatyti išimtinai šios valstybės vidaus situacijai taikytinas normas Italijos teisėje daroma nuoroda į Sąjungos teisę.

30 Vis dėlto reikia pažymėti, jog prašymus priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas išsaugo galimybę pateikti naują prašymą priimti prejudicinį sprendimą, kai galės pateikti Teisingumo Teismui visą informaciją, kuria remdamasis pastarasis galėtų priimti sprendimą (šiuo klausimu žr. 2013 m. kovo 14 d. Nutarties *EBS Le Relais Nord-Pas-de-Calais*, C-240/12, nepaskelbta Rink., EU:C:2013:173, 22 punktą; 2013 m. balandžio 18 d. Nutarties *Adiamix*, C-368/12, nepaskelbta Rink., EU:C:2013:257, 35 punktą ir 2014 m. lapkričio 5 d. Nutarties *Hunland-Trade*, C-356/14, nepaskelbta Rink., EU:C:2014:2340, 24 punktą).

31 Šiomis aplinkybėmis remiantis Procedūros reglamento 53 straipsnio 2 dalimi reikia konstatuoti, kad Teisingumo Teismas akivaizdžiai neturi jurisdikcijos atsakyti į *Consiglio di Stato* (Valstybės taryba, Italija) pateiktus klausimus.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

32 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nutaria:

Teisingumo Teismas akivaizdžiai neturi jurisdikcijos atsakyti į *Consiglio di Stato* (Valstybės taryba, Italija) 2015 m. lapkričio 12 d. nutartimis pateiktus klausimus.

Parašai.